

Publicerad 2015-11-24 19:33 av Lars Gullberg

Det ensamma hemmet

Du är densamma
natten genom

Och du plågar
dej

genom
dagen
och lämnar kvar spår

genom historien

där den fläker upp
sina åkrar
och sår

för att göda
våra ensamma själar
för att vi ska falla
sönder
bit för bit

det finns inte
ett enda spår på dej

kvar sedan
när allt landar

med ett tunt
linne avklätt
upphängt

på en av stolparna

i sängen

svävar

din kropp
över den
som en liten fjäder

som lossnat

och blåst iväg

ut ur mörkret

långt bort
ligger det döda

skalet kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten